

Moțiunea de cenzură

„Opriți Guvernul șantajabil. Așa nu, niciodată!”

Domnule Președinte al Senatului,
Doamnă Președinte a Camerei Deputaților,
Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

În doar două luni, Guvernul a ratat majoritatea obiectivelor pe care și le-a propus și a devenit o amenințare la adresa românilor prin politicile pe care le susține. În loc să fie un guvern care schimbă direcția greșită a cabinetelor Boc, actualul Guvern a devenit un cabinet șantajat, captiv, care acționează împotriva intereselor românilor.

Din opoziție, am atras atenția, prin moțiuni simple și de cenzură, asupra înrăutățirii permanente a situației sociale și economice a țării, de fiecare dată cu speranța că cei care guvernează vor înceta politicile care sărăcesc românii, lovesc economia și subminează instituțiile și vor opri îmbogățirea prin fraudă a clientelei politice.

Instalarea Guvernului Ungureanu putea să fie o cotitură în abordarea guvernării, dar a eșuat în doar două luni. Regretabil, nu s-a schimbat nimic, demersurile sunt la fel de neprofesioniste și păguboase pentru România și pentru majoritatea românilor.

Această moțiune constată șantajul la care este supus Guvernul României care, prin deciziile sale, afectează largi categorii sociale, precum și stabilitatea economică și socială a țării. Șantajul este unul triplu, pe zone ușor de constatat de către oamenii obișnuiți:

- **Guvernul a cedat șantajului unor grupuri de interese , privatizând companii de stat și acordând licențe de exploatare pentru resurse importante, fără dezbateri publice, fără transparență și încălcând legea .**
- **Guvernul a cedat șantajului PDL, alocând clientelei de partid fonduri importante de la buget, înainte de alegeri.**
- **Guvernul a cedat șantajului PDL și a încălcat principiul autonomiei universitare în cazul UMF Târgu Mureș - o decizie care readuce în România teme ale trecutului.**

Fiecare dintre promisiunile actualului premier s-a transformat, pe rând, într-un eșec :

- **CAS nu a scăzut**, iar premierul a anunțat deja că aceasta a fost doar « un mesaj de încurajare către mediul privat ».
- **Salariile nu revin la nivelul de dinainte de tăierile din 2010**, pentru că veniturile bugetare nu s-au strâns în ritmul anticipat iar fraudarea fondurilor publice și evaziunea fiscală continuă.
- **Creșterea absorbției de fonduri europene a fost una dintre cele mai mari minciuni ale acestui început de an**, cu doar 194 de milioane de euro atrase în trei luni, față de 875 de milioane, cât ar fi fost necesar pentru atingerea țintei propuse.
- **IMM-urile nu au fost deloc susținute**, deși acestea sunt cheia relansării economice.
- **Deciziile nu sunt transparente**, iar dezbaterea publică promise pentru legi importante lipsesc, cum a fost în cazul Tratatului fiscal european, al legii ACTA, al legii sănătății, al noilor privatizări.
- **Prefecți incompetenți sau care au încălcat chiar legea au fost menținuți în funcție**; același lucru este valabil și pentru șeful ANAF, Sorin Blejnar, care a ratat total obiectivul combaterii evaziunii fiscale.
- **Interesul investitorilor străini pentru România nu a sporit o dată cu apariția noului Guvern.**

Din cauza deciziilor acestui Guvern și ale celui care l-a precedat, România nu are astăzi, o strategie de dezvoltare a țării, în afara acordurilor cu finanțatorii externi. Executivul nu știe ce are de făcut până la momentul alegerilor, când va trebui să predea gestiunea țării unui nou Guvern, legitimat de votul oamenilor. Singura sa strategie pare să fie aceea a vânzării frenetice a resurselor, a alocării de fonduri către clienții politici și a instigării românilor, unora împotriva celorlalți.

Acest Guvern nu a învățat nimic din protestele lunii ianuarie, continuând să ia decizii împotriva românilor, fără consultarea lor, cu o aroganță care amenință democrația. Deciziile privind alocarea de fonduri către administrația locală, privind implicarea politicului în mediul universitar sau privatizarea companiilor de stat, se iau fără transparență, fără explicații clare și în total dezacord cu legile țării, generând nedumeriri și proteste.

PARTEA 1.

PRIVATIZĂRI DIN CARE NU CAȘTIGĂ NICI STATUL, NICI ECONOMIA, DOAR CLIENTELA POLITICĂ

Stimați colegi,

În 20 martie a.c. Guvernul a aprobat trei Hotărâri de Guvern prin care se încheiau acorduri petroliere de concesiune către compania americană Chevron, pentru explorare dezvoltare-exploatare a gazelor de șist în Dobrogea.

Prima întrebare care se pune este de ce Guvernul a aprobat acorduri petroliere cu o singură companie, deși mai existau și alte companii care ar fi dorit să încheie astfel de acorduri petroliere cu autoritățile române?

A doua întrebare este care e nivelul de secretizare pentru fiecare acord dintre cele menționate, și prin ce act a fost secretizat fiecare acord.

Am atras atenția și noi, USL, și societatea civilă asupra faptului că în legislația privitoare la protecția informațiilor clasificate se interzice expres secretizarea în bloc a contractelor sau acordurilor.

Compania americană Chevron a primit dreptul de a explora și exploata gazele de șist pe trei perimetre, toate aflându-se în județul Constanța, în suprafață totală de aproximativ 300.000 de hectare. Cele trei perimetre se află în zonele Vama Veche, Adamclisi și Costinești. Chevron mai deține licențe de explorare și exploatare și în zona Bârladului.

De ce au fost aprobate acordurile ce permit Chevron exploatarea gazelor de șist, în condițiile în care nu existau studii și nici cadrul legislativ specific care să reglementeze condițiile tehnice de explorare-exploatare care să evite riscurile geologice, de mediu, de poluare a apelor freatice?

În cazul reactoarelor nucleare de la Cernavodă s-a cerut acceptul locuitorilor orașului și a existat, permanent, un program de asistență finanțat de stat pentru cetățenii din Cernavodă. Ce consultări au avut loc cu locuitorii din Bârlad ori cu cei de pe litoral? De altfel, protestele locuitorilor, la care s-au alăturat și reprezentanți ai administrației locale, ne oferă răspunsul la această întrebare.

Secretomania guvernamentală a primit o palmă usturătoare de la firma Chevron, care a declarat că nu a cerut secretizarea contractelor. Reprezentanții Guvernului spun că această obligație le revine, ca o consecință a legii petrolului. Nevoia de transparență, însă, în cazul unei decizii atât de angajante și în condițiile în care

investitorul extern este de acord, impune însă desecretizarea acestor contracte. Aceasta moțiune dorește să sancționeze în primul rând lipsa de transparență din acest proiect.

Stimați colegi,

O altă temă pe care dorim să o abordăm se referă la privatizarea societății SC Cupru Min SA Abrud. Eșecul vânzării Cupru Min SA nu exonerează cu nimic Guvernul de erorile comise în procesul de privatizare, ci, dimpotrivă, este încă o dovadă a iresponsabilității cu care executivul abordează chestiunea privatizării resurselor solului românesc.

SC Cupru Min SA Abrud este singura societate care mai funcționează și produce în minierul de neferoase din România. Toate celelalte societăți miniere au fost lichidate și dezafectate.

Cu rezerve exploatabile de 1,25 milioane tone, SC Cupru Min SA Abrud administrează cca 60% din rezervele de cupru ale României. Societatea are 470 de angajați, iar bilanțul societății se prezintă astfel: în 2010 – 19 mil. lei profit; în 2011 – 41 mil. lei profit. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că societatea produce, poate să-și susțină locurile de muncă și că își poate plăti, eșalonat, datoriile de 64 milioane de lei.

În aceste condiții, când societatea este pe profit, ce a făcut Guvernul României? A acționat ca și cum și-ar fi propus intenționat să o pună în dificultate. Concret, a impus taxe de drum la transportul din carieră, iar energia electrică a fost vândută la cel mai mare preț din piață.

Mai mult, Asociației de Salariați Cupru Min SA Abrud i s-a refuzat cererea legală de atribuire a unui pachet de acțiuni sau asocierea în participațiune cu statul pentru exploatarea zăcămintului .

Așa se face că Roman Copper Corp, o companie din Toronto (Canada) înființată în noiembrie 2011 de către firma de investiții Bayfront Capital Partners din aceeași localitate, a câștigat licitația desfășurată de stat pentru privatizarea Cupru Min. Firma canadiană urma să plătească pentru pachetul de 100% din acțiunile producătorului de cupru suma de 200,8 milioane de Euro, adică de 3,5 ori mai mult decât prețul de pornire al licitației, care era de 57,4 milioane de Euro.

Întrebarea e: cum a putut Bayfront Capital Partners, o firmă de investiții cu câteva birouri închiriate, să preia cel mai mare producător de cupru din România, care administrează rezerve de cupru evaluate în prezent la 5,6 miliarde de euro (7,5 miliarde de dolari), fiind limpede ca firma canadiană nu avea capacitatea tehnică,

financiară și umană necesare? Dat fiind profilul de activitate al Bayfront Capital Partners, care dispune de o mână de oameni, este greu de crezut că a cumpărat Cupru Min în nume propriu. Există și suspiciunea că Roman Copper Corp voia să cumpere Cupru Min pentru a o vinde ulterior unui terț, la o sumă de câteva ori mai mare.

Refuzul firmei canadiene de a depune garanțiile este o dovadă a afirmației de mai sus.

Cum s-au putut întâmpla toate acestea? În mod normal, Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie ar fi trebuit să se asigure prin caietul de sarcini că știe cine este în spatele firmelor, până la ultimul acționar.

De asemenea, Consiliul Concurenței ar fi trebuit implicat în tranzacție.

Având în vedere că Guvernul României și-a reafirmat dorința de a privatiza Cupru Min, așadar nu și-a asumat greșelile pe care le-a comis în precedentul proces de privatizare, rămân anumite întrebări la care Premierul și Ministrul Economiei trebuie să ne răspundă:

- S-a căutat o formă de asociere, care să permită păstrarea de către statul român, a licenței de exploatare ?
- Ce a fost avut în vedere la calculul de evaluare a licenței de exploatare (active, arierate, zăcământ etc.) ?
- Care este evoluția conținutului de cupru, de argint și de aur odată cu creșterea adâncimii zăcământului ?
- Care este volumul de cupru din actualele halde de minereu sărac procesabil din perimetrul avut în vedere ?
- De ce nu s-a procedat la restructurarea datoriilor Cupru Min în același mod în care s-a decis acest lucru pentru CFR Marfă ?
- De ce Caietul de sarcini nu a inclus nicio obligație pentru participanții la licitație privind investițiile ulterioare ?
- De ce firma care a evaluat Cupru Min Abrud S.A. nu a fost autorizată de Agenția Națională pentru Resurse Minerale să calculeze și evalueze rezerve minerale ?
- S-a avut în vedere că fiecare tonă de concentrat de cupru conține și cca 10 – 12 grame de aur, respectiv 50 grame de argint ?
- S-au solicitat informații, prin Serviciul de Informații Externe, privind bonitatea participanților la licitație ?
- De ce Guvernul nu a luat în seamă semnalele Opoziției și ale opiniei publice privind erorile comise, expunând statul român la această țepă rușinoasă?

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Faptul că românii nu privesc informațiile necesare privind modul în care este gospodărită averea noastră comună se asociază cu alte informații, trunchiate, distorsionate ori reinterpretate, pe care, însă, le primesc cu nemiluita. Felul în care Guvernul ia drept mari izbânde rezultate care ar trebui, mai degrabă, să-l pună pe gânduri este edificator, în această privință. Cu cât Guvernul se laudă mai tare, cu atât ar trebui să fim mai îngrijorați.

Iată, de pildă, noua ofertă publică la Transelectrica. Declarația Prim-ministrului: *„Împreună cu câțiva colegi din Guvern, am urmărit cu sufletul la gură felul în care s-a făcut subscrierea pe bursă a acțiunilor și am văzut cum trece de cele mai optimiste așteptări ale noastre. (...) Cu 37,6 milioane luate în beneficiul țării, iar estimările noastre erau infinit mai mici decât atât”*.

Nu știm exact ce înseamnă infinit mai puțin decât 37,6 milioane de euro. Știm însă ce înseamnă cel mai puțin. Intervalul de ofertă a fost între 14,9 RON/acțiune și 19,2 RON/acțiune. Știți cu cât s-au vândut acțiunile către marii investitori? Exact cu 14,9 lei/acțiune. A vinde la prețul cel mai mic înseamnă, așadar, pentru Guvernul României, întrecerea celor mai optimiste așteptări...

În anul 2006, 10% din acțiuni s-au vândut, atât pentru micii cât și pentru marii investitori, cu 16,8 lei/acțiune. În anul 2012, cu un leu depreciat față de 2006 cu aproape 40%, acțiunile s-au vândut cu 14,9 lei/acțiune pentru marii investitori și cu 15,7 lei/acțiune pentru micii investitori.

Dacă ar fi menținut prețul din 2006, măcar în valori nominale, subscrierile ar fi fost la nivelul de 0,8% (ați auzit bine – 0,8%!) pentru marii investitori și de 6,9% pentru micii investitori. Bine, ni se va spune, dar condițiile economice nu sunt aceleași. De acord, dar dacă condițiile economice nu sunt aceleași, de ce privatizăm în pagubă?

În ciuda acestei situații, care ridică numeroase semne de întrebare, Guvernul dorește să continue vânzarea unor pachete de acțiuni la companii extrem de importante pentru patrimoniul național, dar mai ales pentru siguranța și securitatea națională. Vorbim aici de Hidroelectrică, Nuclearelectrică, Romgaz și Transgaz. Iar această vânzare se face deși nu a fost rezolvată în sectorul energetic grava problemă a contractelor cu intermediarii, care cumpără energia cea mai ieftină de la companiile de stat, într-un adevărat proces de căpușare a acestor companii. De asemenea, în ciuda promisiunilor făcute de Guvern, pare că asistăm la o strategie deliberată a Guvernului de a menține managementul politic al acestor companii.

PARTEA a 2-a.

BANI PENTRU CLIENTELA PDL

Banii publici ai României sunt folosiți de Mihai Răzvan Ungureanu cu încălcarea legii pentru a cumpăra sprijinul unor președinți de CJ și primari PDL, UDMR, UNPR prin plăți directe.

După două trimestre de scădere a PIB, când economia se află în recesiune – fapt recunoscut chiar de către ministrul finanțelor –, într-un context financiar turbulent pe plan internațional și cu numai două luni înainte de alegerile locale, **guvernul recent instalat dă dovada iresponsabilității sale bugetare**, în disprețul cetățenilor cărora le cere să facă sacrificii și în divorț chiar față de propriile sale angajamente în fața organismelor financiare internaționale, respectiv a FMI și a Comisiei Europene.

Hotărârea Guvernului României privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pentru anul 2012, pentru unele unități administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial din 6 aprilie 2012, **este ilegală și imorală**, din următoarele motive:

1. Guvernul alocă 648,2 milioane de lei (circa 150 milioane euro) dintr-un Fond de rezervă care cuprinde, așa cum a fost prevăzut în bugetul de stat pentru anul 2012, doar 224,9 milioane lei (circa 52 milioane euro). Aceasta înseamnă că **Guvernul cheltuie doar în luna aprilie 2012, din fondul de rezervă, de 3 ori mai mulți bani decât sunt prevăzuți prin lege pentru întreg anul 2012**. Cum este posibil? În spritul și în litera legii și în limita bunului simț, nu este posibil. Evident, indiferent de artificiile bugetare și jongleriile cu legislația (cu două zile înainte de publicarea acestei hotărâri în Monitorul Oficial a apărut Ordonanța de Urgență 8/2012 care suspendă până la sfârșitul anului electoral 2012 câteva articole incomode din Legea finanțelor publice precum și din Legea finanțelor publice locale – dar nu pe toate), tot este necesară o rectificare bugetară. În absența acestei rectificări, **se încalcă articolul 14(3) al Legii nr. 500/2002** privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare (articol care nu face obiectul OUG 8/2012), care precizează că **“Nici o cheltuială din fonduri publice nu poate fi angajată, ordonată sau plătită dacă nu este aprobată potrivit legii și nu are prevederi bugetare”**. Mai mult, art. 4(2) al Legii nr. 500/2002 prevede că **“Sumele aprobate la partea de cheltuieli, prin bugetele prevăzute la art. 1 alin. 2 – n.n. inclusiv bugetul de stat –, în cadrul cărora se angajează, se ordonă și se efectuează plăți, reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite”**. Iar la art. 4(3) aceeași lege prevede că **“angajarea cheltuielilor din aceste bugete se face numai în limita creditelor bugetare aprobate”**. Ori Guvernul a angajat cheltuieli din Fondul de Rezervă în exces față de limita aprobată în bugetul

de stat. Încălcarea prevederilor art. 4(2) și art. 4(3) reprezintă infracțiune și se sancționează conform legii.

2. Dovada faptului că alocarea sumei de 648,2 milioane de lei din Fondul de Rezervă s-a făcut cu încălcarea principiilor care guvernează legislația bugetară este mențiunea cuprinsă la art. 3 al Hotărârii de Guvern respective, în conformitate cu care Ministerul Finanțelor Publice este autorizat **“să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2012”**. Ori, acest fapt dovedește că la momentul alocării sumei de 648,2 milioane lei, aceasta nu era prevăzută legal în volumul și structura bugetului pe 2012, fie integral (întrucât nu sunt publice datele privind execuția bugetară pentru Fondul de Rezervă pe primele 3 luni din 2012) fie ca diferență între suma prevăzută în buget (224,9 milioane lei) și suma alocată (648,2 milioane lei).

În fapt, are loc o rectificare ilegală și non-transparentă a bugetului, făcută de un guvern care a anunțat o schimbare de conduită, respectiv promovarea dialogului și transparenței.

3. Rectificarea bugetară, a cărei necesitate este recunoscută chiar de către Guvern, prin art. 3 din respectiva Hotărâre de Guvern, **este ilegală, întrucât încalcă art. 15(2) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010** care statuează că **“Într-un an bugetar nu pot fi aprobate mai mult de două rectificări bugetare și acestea nu pot fi promovate în primele șase luni ale anului”**. Poate că Guvernul ar fi trebuit să dea o ordonanță de urgență prin care să suspende luna aprilie din calendar, astfel încât ea nu să mai facă parte din primele șase luni ale anului și rectificarea bugetară să fie legală. Mai mult, conform art.6 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, rectificarea bugetară poate fi făcută doar prin lege, nu prin hotărâre de guvern.
4. **Fondul de rezervă este la dispoziția Guvernului, dar nu la bunul său plac.** Deși, prin OUG 8/2012, și-a dat singur mai multe derogări de la legislația în vigoare, pentru a direcționa sumele din fondul de rezervă către plata arieratelor, Guvernul își fură singur căciula și astfel ne păcălește pe noi toți. Reducerea arieratelor adică a datoriilor statului trecute de scadență, este o condiție în acordul cu FMI, dar ea trebuie făcută prin câștiguri de eficiență, nu prin împrumuturi sau prin reducerea unor cheltuieli sociale sau de investiții.

În loc de această soluție Guvernul Ungureanu a obligat multe ministere să renunțe la o parte din alocările bugetare, să verse banii în fondul de rezervă și

de acolo aceștia au luat destinații electorale. **Aceasta contravine flagrant art. 50 din Legea 500/2002**, care prevede că transferurile între ordonatorii principali de credite trebuie să aibă loc „*fără afectarea Fondului de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului*”. Ori, prin astfel de donații, are loc schimbare destinației utilizării unor resurse, folosindu-se ca instrument tocmai Fondul de rezervă. Totodată, se introduce arbitrariul în realocarea resurselor, impus în mod subiectiv “de sus în jos”.

Întrucât rectificarea bugetară nu a fost operată, nu știm care este sursa acestor bani. **Guvernul a încălcat astfel principiul transparenței politicii fiscal-bugetare, prevăzut la art. 4(1) din Legea 69/2010**. Dar probabilitatea ca ei să provină din împrumuturi nu trebuie exclusă, având în vedere că România s-a împrumutat excesiv în primele trei luni ale acestui an, mult mai mult decât avea nevoie pentru acoperirea deficitului și la costuri foarte ridicate. Numai de pe piața externă MFP s-a împrumutat de 2,25 miliarde dolari și de pe piața internă intenționează să completeze această finanțare cu noi împrumuturi pentru constituirea unui fel de fond de rezervă alternativ de până la 4 miliarde de euro. Ori, în condițiile în care acest al doilea fond de rezervă, care a fost convenit cu organismele internaționale ca un fel de mecanism de protecție, nu are o bază legală și nu apare în buget, există riscul uriaș ca banii respectivi să fie folosiți în scop electoral. Aici trebuie spus că deficitul programat de 1,9% din PIB pentru 2012 este periclitat și de prefinanțări de proiecte europene pentru care nu este sigur că se vor primi banii din fondurile europene (de la bugetul european), ceea ce agravează activismul politic al Guvernului MRU de umflare și utilizarea arbitrară a fondului de rezervă. Oare Guvernul MRU se împrumută pentru a cheltui în alegeri, făcând un soi de inginerie financiară care ne va îngreuna deficitul acestui an și datoria în anii care vin? Dacă da, și opinia noastră este că așa se întâmplă, asistăm la un **jaf național în plină derulare. Este de datoria Guvernului să lase țara fără datorii ascunse; și dacă nu poate, atunci este de datoria sa să ne lase în pace, respectiv să plece, cât mai repede cu putință**. O altă întrebare pertinentă este ce face FMI și Comisia Europeană? De ce nu dau peste mână Guvernului? De ce îl obligă să se împrumute preventiv, dar apoi îl lasă să cheltuiască acești bani pentru pomeni electorale la primăriile puterii?

5. **Prin această suplimentare de fonduri, Guvernul a încălcat principiul responsabilității fiscale și principiul eficienței, ambele prevăzute în Legea nr. 69/2010 – art. 4(3) și art. 4(5)**. Sustenabilitatea finanțelor publice presupune ca, pe termen mediu și lung, Guvernul să aibă posibilitatea să gestioneze riscuri sau situații neprevăzute fără a fi nevoit să opereze ajustări

semnificative ale cheltuielilor, veniturilor sau deficitului bugetar cu efecte destabilizatoare din punct de vedere economic sau social. Ori, iată că fondul de rezervă, care este trebuie utilizat numai pentru gestionarea riscurilor și situațiilor neprevăzute, suferă o ajustare semnificativă a cheltuielilor, fiind suplimentat de trei ori și alocat inclusiv pentru plata de arierate și de cheltuieli curente, punând astfel țara în imposibilitatea de a mai gestiona alte riscuri sau situații neprevăzute fără alte majorări de cheltuieli. Pe de altă parte, principiul eficienței cere ca deciziile de investiții publice să fie bazate pe evaluare economică – evaluare care lipsește din demersul actualului Guvern.

6. În condițiile resuscitării crizei din zona euro, care poate afecta costul împrumuturilor românești, șansele ca economia să înregistreze creșterea programată de 1,5% în 2012 scad. Cu atât mai mult este inadmisibilă conduita Guvernului condus de domnul Mihai Razvan Ungureanu în administrarea banului public.
7. **În fapt, suplimentarea banilor din Fondul de rezervă și alocarea lor este bazată doar pe criterii politice, pe interese de partid ale coaliției aflate la putere. Astfel, distribuția acestor sume în teritoriu arată alocarea preferențială către primăriile și Consiliile Județene controlate de partidele din arcul guvernamental: 57% către PDL și 13% către UDMR.**
8. **Această realocare politicianistă de resurse din fondul de rezervă este în evident divorț cu angajamentul de organizarea corectă a alegerilor pe care și l-a asumat Guvernul MRU și pe care USL, cu bună credință, l-a creditat la investitură.**
9. Această alocare suplimentară de fonduri este și profund imorală. Într-o țară sărăcită, care taie salariile bugetarilor, îngheață pensiile, taie indemnizațiile pentru mame, își vinde resursele naturale unor aventurieri pentru că nu are bani de investiții, iată că se găsesc bani pentru primăriile și Consiliile Județene ale puterii portocalii. **Din suma de 150 milioane euro suplimentată și alocată ilegal de la Fondul de Rezervă, s-ar fi putut plăti: 875 de mii de pensii medii lunare, 967 de mii de salarii minime lunare sau peste 1,1 milioane de indemnizații lunare de creștere a copilului.**

10. Derapajul Guvernului MRU de la angajamentele asumate inițial, demonstrează justetea solicitării exprese a USL la ultima întâlnire cu domnul Traian Băsescu, Președintele României de a fi sprijinit un guvern care să aibă ca principală misiune pregătirea și desfășurarea corectă a alegerilor locale și parlamentare.

PARTEA a 3-a.

ÎNCĂLCAREA AUTONOMIEI UNIVERSITARE- Cazul Universității de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Guvernarea PD-L a distrus autonomia universitară atunci când a introdus în Legea Educației Naționale formule precum „ministerul controlează aplicarea autonomiei”, sau „Guvernul înființează facultăți” fără ca o astfel de procedură să pornească firesc de la Senatul universității, așa cum se întâmplă în orice universitate dintr-o țară democratică.

Decizia Guvernului, de a modifica structura organizatorică a UMF Târgu Mureș încalcă autonomia universitară pentru că ea a fost luată fără consultarea Senatului universitar; încălcând legea la evaluarea și validarea facultății și a programelor sale de studii; și încălcând directivele europene în materie.

Autonomia universitară este un concept fundamental, respectat în orice țară democratică, este o garanție a conservării tezaurului cultural și științific al oricărei țări și a asigurării premiselor dezvoltării, prin stimularea învățării de nivel superior, a cercetării și inovării. Acest concept are o încărcătură istorică aparte, fiind asociat progresului încă din perioada medievală, de la fondarea primelor universități din lume, și anume universitățile din Padova, Paris și Oxford. De atunci și până astăzi, încălcarea autonomiei universitare a avut loc, cu precădere, în perioadele de dictatură și de miopie politică, consecințele, de fiecare dată, fiind nefaste.

În România, autonomia universitară a fost recâștigată odată cu valorile democratice. Constituția statuează foarte clar că „autonomia universitară este garantată”. Acest concept a fost dezvoltat de Legea învățământului, din 1995, și preluat de Legea Educației Naționale, 1/2011, care stipulează că autonomia universitară este unul dintre principiile ce guvernează învățământul superior, și precizează că „autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, **structura**, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea strictă a legislației în vigoare”.

Acest articol de lege este unul dintre cele care au supraviețuit procesului de malformare pe care Legea Educației Naționale a suferit-o atunci când actuala putere a impus o **viziune portocalie** asupra educației, adoptând textul legii prin asumarea răspunderii, pentru a elimina procesele democratice de dezbatere și mediere din Parlamentul României.

Recenta decizie a **Guvernului Ungureanu**, de a modifica structura organizatorică a Universității de Medicină și Farmacie din Tîrgu Mureș încalcă grav nu doar Constituția României și Legea Educației Naționale , **prin nerespectarea deciziilor Senatului Universității, deci a autonomiei universitare**, dar și o serie de alte legi și prevederi naționale și internaționale. Astfel, putem spune despre această horărare de guvern că este:

1. O decizie cu caracter penal.

Aceasta pentru că, în conformitate cu Legea Educației Naționale și legislația pentru asigurarea calității învățământului superior, nerespectarea standardelor de asigurare a calității în învățământul superior intră sub incidență penală.

Conform legislației în vigoare privind calitatea în învățământul superior dar și a prevederilor și acordurilor europene emise în cadrul Procesului Bologna, toate programele de studii care funcționează în România trebuie să fie supuse procedurilor de evaluare, privind asigurarea calității, în vederea validării prin autorizare și, ulterior, prin acreditare. De asemenea, Legea Educației Naționale prevede în mod expres că autorizarea și acreditarea programelor de studii se realizează în mod distinct pentru fiecare limbă de predare. Or acest lucru nu s-a întâmplat. Guvernul a acordat pentru trei programe de studii statutul „autorizat să funcționeze provizoriu” și anume:

- a. asistență medicală generală – în limba maghiară,
- b. medicină – în limba maghiară,
- c. farmacie – în limba maghiară,

fără ca Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior să parcurgă etapele legale de evaluare a acestor programe de studii noi. Așadar, prin aceste decizii de ignorare a legislației naționale și europene în materia autonomiei universitare, Guvernul a intrat în sfera penală, descrisă clar de legile menționate.

2. O decizie care intră în conflict cu reglementările europene în domeniu.

Programele de studii din domeniul științelor medicale (moașe, medicină generală, stomatologie, farmacie) intră sub incidența unor reglementări ale Uniunii Europene, unele cu statut de *directivă europeană*, cu putere normativă peste legislația românească. De exemplu, *Directiva Europeană 36/2005* prevede obligativitatea ca absolvenții învățământului medico-farmaceutic să dețină terminologia necesară activității profesionale în limba țării unde studiază. Nerespectarea acestor reglementări, inclusiv a celor care vizează calitatea programelor de studii și limba de predare va face imposibilă

recunoașterea la nivel european și național a diplomelor obținute de studenții maghiari care vor studia doar în limba maghiară;

3. **O decizie care încurajează separatismul iar nu multiculturalismul.**

Cadrul așa-zis legal pe care UDMR și PD-L l-au invocat în tot acest demers este Art. 363 din Legea Educației Naționale, potrivit căruia sunt declarate universități multiculturale și multilingve (1) Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca – în limbile română, maghiară și germană, (2) Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș – în limbile română și maghiară, (3) Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș – în limbile română și maghiară. Hotărârea de Guvern pe care o incriminăm aici nu ține însă cont de realitățile obiective din cadrul UMF Târgu Mureș. În această universitate, **înființată în 1946 ca instituție de învățământ superior independentă, cu profil medical, funcționează de mai multe decenii programe cu predare în limba română, maghiară și, mai recent, engleză.** La momentul adoptării Hotărârii de Guvern, din cei peste 4.500 de studenți înscriși la diferite programe de studii, aproximativ 58% urmau cursuri în limba română, **39% în limba maghiară** și 3% în limba engleză. Prin urmare, modificările introduse prin adoptarea acestei Hotărâri de Guvern nu oferă oportunități multiculturale tinerilor maghiari, ci doar introduce separarea pe criterii etnice, promovată de reprezentanții politici ai acestei minorități, chiar în pofida protestelor venite și din rândul studenților de etnie maghiară.

Doamnelor și domnilor,

USL a prezentat în această moțiune cum stau lucrurile.

Este limpede că Guvernul nu a făcut nicio analiză în niciuna din situațiile prezentate mai sus. Deciziile pe care le-a luat sunt rezultatul unui șantaj evident, iar Guvernul Ungureanu preferă să își asume decizii iresponsabile doar pentru a rămâne în funcție.

Nu a existat nicio strategie, dimpotrivă, reprezentanții Guvernului par duși de val. Transparență zero, dezbatere publică zero! Suntem în fața unor realități crunte, păguboase pentru România și pentru cetățenii români, plătitori de taxe și impozite. Impunerea acestor măsuri de către Guvernul Ungureanu afectează atât prezentul cât și viitorul României.

Prim-ministrul, celelalte autorități implicate în problemele expuse, nu au arătat o abordare responsabilă și promovarea unor politici în concordanță cu interesele României și ale românilor.

Lipsa de profesionalism și de responsabilitate, prejudiciile aduse românilor, abandonarea intereselor naționale, nepăsarea față de situația economică în care se află țara, creșterea sărăciei și polarizarea fără precedent, lipsa de transparență, lipsa abordărilor democratice în gestionarea problemelor țării, minciunile, lipsa unei perspective de ameliorare a problemelor economice și sociale îi determină pe semnatarii moțiunii să ceară demiterea Guvernului prin votul afirmativ acordat prezentei moțiuni de cenzură.

Din toate aceste motive, vă invităm, stimați colegi, să votați această moțiune de cenzură.